

at vi ser vore Interesser alvorligt truede, og vi anmoder derfor om, at Departementet vil være os behjælpeligt med, at Forholdene ordnes paa en mere betryggende Maade, Toldvæsenet har sikkert ogsaa Interesse i, at den Tillid og Agtelse, vor Stand nærer overfor Etaten, ikke røkkes. Ud fra den Betragtning, at det kun er Ærlighed og Hæderlighed i Handel og Vandel, der kan befæste vort Lands Anseelse udadtil og indadtil, forlanger de disse skærpede Forholdsregler.

Jeg kan kun glæde mig over disse smukke Udtryk i denne Adresse, og vi maa jo sikkert ogsaa af Hensyn til den legitime Handel foruden af Hensyn til Statskassens Interesser gøre, hvad der er menneskeligt eller statsligt muligt. Noget vil vel det, at Straffen forhøjes fra det nuværende Maksimum paa 180 Dage paa sædvanlig Fangekost til 2 Aars Tvangsarbejde, og de andre Forholdsregler hjælpe. Om det alligevel vil slaa til, ja, det er jo ikke godt at vide. Men om Vinhandlerne nu ogsaa vil blive saa glade ved de andre Kontrolforholdsregler, som de ikke har bedt om, er vel et Spørgsmaal. Jeg har allerede hørt Udtryk for megen Uro i saa Henseende. Men det er vist rigtigt, som Tolddepartementet og Finansministeren mener, at der ogsaa maa skærpede Forholdsregler til her, og i og for sig finder jeg dette System med Mærkning og den særlige Lukning af Flaskerne at være maaske det eneste, det kan medføre den fornødne Betyggelse. Men det maa vi ogsaa nærmere undersøge i Udvalget.

Megen personlig Frihed, megen Erhvervsfrihed, megen Næringsfrihed bliver der efterhaanden ikke tilbage, hverken i Spirituserhvervet eller Tobakserhvervet. Det var vist ikke det, Grundlovsfædrene drømte om, da de forlangte Næringsfrihed og Erhvervsfrihed. Da forudsaa de ikke, hvordan Tobaks- og Spiritusindustrien vilde blive indrettet i vore Dage, med en indgaaende Kontrol og Binden paa Hænder og Fødder o. s. v. Men det er vel uundgaeligt, naar Statskassen skal tjene 30 Millioner paa Tobakken og 30 Millioner eller mere paa Spiritusen. Jeg tror, at alle disse Indskrænkninger i den frie Næring, i det frie Erhverv, tenderer i en ganske bestemt Retning for begge disse Industriens Vedkommende og ligefrem baner Vej derfor, men det skal jeg ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa, det ligger jo ikke for, en i alle Henseender mere rationel Ordning end den saakaldte Frihed, der jo ikke har det allerfjærreste med Frihed at gøre.

Alle de Spørgsmaal skal jo nu omhyggeligt overvejes i Udvalget.

Hvad Vinbeskatningsloven angaar, er jeg ligesom den ærede sidste Taler og i endnu højere Grad, end han gav Udtryk for, betænkelig ved den foreslaaede Forhøjelse af Afgiften. Man deler den nuværende Afgift paa 32 Ø. i 3 Klasser og sætter den ned til 21 Ø. for de svagere Frugtvinarter, Æblemost og den Slags indtil 6 pCt. Alkoholindhold. Det sidste kan vi gaa med til. Det begrundes i Bemærkningerne med Hensynet til dansk Frugtavlen, dansk Industri, dansk Erhvervsvirksomhed, og det billiger vi. Der har jo ogsaa været et Andragende i saa Henseende, men det er noget ældre, og man paastaar, at denne Æblemostfabrikation ikke har stor Betydning, man siger, at denne Æblemost ikke kan sælges, den er for sur, den passer ikke den danske Befolkning, saaledes at man ikke tror, at denne Nedsættelse har saa overmaade stor praktisk Betydning. Men vi gaar meget gerne med til den.

Derimod er man, som den sidste ærede Taler fremhævede, meget betænkelig ved den kraftige Forhøjelse for de noget stærkere Frugtvine. Det begrundes i Bemærkningerne med, at hvis man ikke gennemfører denne stærkt forøgede Beskatning, vil Statskassen lide Tab ved, at der saa ikke indføres saa stor en Mængde af fremmede hede Vine. Det er altsaa ikke nogen moralsk Begrundelse, det er en rent statsfinansiell Begrundelse. Jeg vil nu mene, at Frugtavlen med Henblik netop ogsaa paa Frugtvinfabrikationen efterhaanden er kommet til at spille en saadan Rolle, særlig i Sydfyn og paa de sydfynske Øer, at det vil være meget betænkeligt at gaa til denne Forhøjelse. Men det maa vi ogsaa nærmere undersøge i Udvalget.

Venstres ærede Ordfører talte om en nøje Undersøgelse. Det kan saamænd godt være, den er nødvendig paa dette og andre Punkter, men i saa Fald har det ærede Medlem jo ogsaa Ret i, at Bestemmelsen i § 3 vist er umulig i en Beskatningslov, Bestemmelsen om, at de nye Regler skal træde i Kraft den 23. Marts. I Dag har vi allerede den 1. April, og Lovforslaget kan maaske ligge i Udvalget til efter Paaske, jeg ved ingenting derom; vi vil for vort Vedkommende arbejde saa hurtigt som muligt for Lovforslagets Fremme, men der vil sikkert gaa nogen Tid. Om det vil være muligt at gaa til det Kompromis, den ærede Ordfører nævnte, at der kun skulde efterbetales af det, der var over den nor-